

Omi
febr

Ξένες γ

statie (21

)

„Adevărul va străluci”

Iubiții mei, cei care merg regulat la biserică și urmăresc Dumnezeiasca Liturghie aud Crezul. În vremurile de demult Crezul nu-l spunea doar cântărețul, ci îl spunea toată Biserica, iar în Biserica Rusă până astăzi, când spun Crezul, toți îngenunchează. Este unul din cele mai sfinte momente ale Dumnezeieștii Liturghiei. Este ca și cum s-ar înălța în clipa aceea steagul Bisericii. Și steagul ei este Crezul. Prin Crez mărturisim credința noastră în Treimea-Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și ne delimităm de toate celelalte religii, dar și de biserica papistașă (romano-catolică), care a adăugat în Crez cuvinte care nu existau în original. Crezul acesta se aude de veacuri în Biserica Ortodoxă și se va auzi până la sfârșitul veacurilor.

Crezul are o istorie. S-a scris în anul 325 d.Hr. S-a scris de către Sfinții Părinți și Dascăli ai Bisericii, care s-au adunat la cel dintâi Sobor Ecumenic de la Niceea, în Asia Mică, și au condamnat pe Arie. Acest eretic nega dumnezeirea lui Hristos și negându-l pe Hristos, nega și Sfânta Treime, iar învățătura lui sfârșea în idolatrie.

Crezul l-au scris 318 Sfinți Părinți. Între ei erau și Sfântul Nicolae, Sfântul Spiridon, Sfântul Atanasie și alți Sfinți Părinți, care în anii prigoanelor fuseseră întemnițați pentru Hristos și suferiseră înfricoșătoare chinuri din partea prigonitorilor credinței. Între Sfinții Părinți care au semnat Crezul a fost și Sfântul Evstatie, care este sărbătorit pe 21 februarie. Sfântului Evstatie deci îi vom închina această predică.

[\(περισσότερα...\)](#)